

Jeg ved så ikke, om jeg kan betros den opgave at fremføre det.

Frank Aaen (EL):

Jeg skal starte med at takke regeringen, fordi den har hørt så godt efter under førstebehandlingen af forløberen til det her lovforslag, L 151, samt af L 51, hvor vi fra Enhedslistens side jo netop rejste spørgsmålet om den urimelige virkning af gældende renteregler i forhold til sælgere til selskabstømmere, som på det tidspunkt kunne komme ud af en erstatningssag med en større gevinst, altså en større tilbagebetaling fra skattevæsenet, end der blev betalt i erstatning. Det vil sige, at sælgere til selskabstømmere kunne altså få penge oven i for den forbrudelse, de engang havde begået.

Det er jeg selvfølgelig glad for er ændret på den måde, at hvor en sælger, som efter de gamle regler tilbagebetalte 1 mio. kr. i erstatning til skattevæsenet, efter de gamle regler fik ca. 655.000 kr. i rentegodtgørelse, er vi nu nede på, at den pågældende sælger kun får 374.000 kr. i rentegodtgørelse.

Vi tager altså yderligere små 300.000 kr. fra denne sælger, og det er selvfølgelig et stort skridt i den rigtige retning, men helt ærligt: 374.000 kr. i rentegodtgørelse til en sælger, der har snydt skattevæsenet for 1 mio. kr., synes jeg stadig væk er for meget.

Og når jeg kigger på det samlede regnestykke – og det kan man gøre i den tabel, der er i bemærkningerne – er det yderligere sådan, at hvis man har snydt for 1 mio. kr., får man for det første 923.000 kr. tilbage i reduceret skat og for det andet en rentegodtgørelse på små 40.000 kr., og det vil altså sige, at man får ca. 960.000 kr. retur, når man betaler en erstatning for et beløb på 1 mio. kr.

Sådan forstår jeg i hvert tilfælde beregningerne, og jeg tror, det er rigtigt, men vi må selvfølgelig vende tilbage til det under udvalgsarbejdet. Men hvis det er korrekt, som jeg umiddelbart forstår lovforslaget, er det altså stadig væk sådan, at en såkaldt nettoafregner, altså en af de groveste sælgere i selskabstømmersager, af ca. 1 mio. kr. i erstatning får en reduktion tilbage på 960.000 kr.

Vi må se, om det er rigtigt, men i givet fald er det jo meget billigt for at kunne låne 1 mio. kr. af skattevæsenets penge i måske 10 år.

Og når jeg gennemgår regnestykket, må jeg også sige, at det er jo rigtigt nok, at der er en omkostning til sælger på 700.000 kr., hvis det er

sådan, man regner det ud – jeg ved ikke helt, hvordan man skal regne de ting ud, når det skal gøres endeligt op – for selvfølgelig er der sagsomkostninger for sælger, f.eks. til advokathjælp, så selvfølgelig vil sælgeren have en yderligere udgift ud over det, der kommer af frem- og tilbageførslen til skattevæsenet, men jeg synes sådan set, at advokatudgifter i den forbindelse er selvforskyldte og ikke burde kunne trækkes fra i skatteregnskabet.

For at sammenfatte det: Vi er stadig væk meget tilfredse med ændringen, fordi den går i den rigtige retning og formentlig også fjerner de største urimeligheder i denne lovgivning, men på den anden side synes vi stadig væk ikke, det ser smukt nok ud umiddelbart betragtet.

Jeg synes i den forbindelse også, at det ser ud, som om det er de groveste sælgere, nettoafregnerne, der får den største rabat, og det synes jeg sådan set også er lidt stødende, for det burde jo være omvendt, men det er desværre sådan i selskabstømmerkomplekset, at de værste sælgere også er dem, der får den største fordel.

Så er der spørgsmålet om ikrafttræden, som vi også havde en debat om under førstebehandlingen af lovforslag nr. L 151, hvor vi hele tiden stødte ind i problemet om tilbagevirkende kraft. Og dér vil jeg gerne spørge skatteministeren, om man ikke generelt kan indføre det princip i denne lov, at når det gælder ændringer af skatteansættelser fra dags dato og frem, så er der under ingen omstændigheder tale om tilbagevirkende kraft, uanset om ændringen vedrører noget, der skete for 10 år siden. Altså om vi ikke kunne sige, at det er ændringsdatoen, der er skæringspunktet, og ikke det oprindelige skatteår, for det ville yderligere forbedre loven, synes jeg. Og hvis det ikke kan lade sig gøre, om det princip, der er lagt til grund for ændringen vedrørende sælgere til selskabstømmere, så ikke kunne udvides til også at omfatte andre ændringer af skatteansættelser.

Kim Behnke (FP):

Under førstebehandlingen af det forslag, der hed L 151 i sidste samling, tilkendegav Fremskridtspartiet en absolut positiv holdning til forslaget, og det indtryk, vi havde dengang, har vi fortsat.

Vi har igennem årene mange gange over for skiftende skatteministre rejst spørgsmålet om rimeligheden af de rentesatser, som folk er blevet udsat for, og særlig efter, at vi i de senere år har oplevet, at markedsrenten jo heldigvis er